

IOAN ROȘCA

Combaterea „antisemitismului” folosește subjugării românilor? (IV)

(continuare din pagina 9)

d. Sinteză și observații

Aduând estimările anuale făcute pe baza datelor accesate, vedem că probabil au „redobândit” cetățenia română, între 2004 și 2021, circa: 63+53+119+139+1021+2031+(1500*3)+803+1273+1039+1115+1333+1879+2679+1305+396=19748, deci în jur de 20.000 de evrei, plecați din România după 1944.

Ceea ce nu pare mult (comparativ cu angajamentele doamnei Dăncilă...) și poate fi pus, având în vedere explozia interesului de după 2007, pe seama unei bișnițe la vîrf cu pașapoarte europene, pusă la cale din afară sau dinăuntru, de către postcomuniștii care și-au transformat feuda în colonie. Securității care le-au vîndut plecarea din țară... le vînd acum înapoi cetățeniile.

Dar poate că, o dată cu intrarea în UE, a devenit tentant nu numai pașaportul, ci refugierea efectivă/potențială aici. Le prinde bine - celor ce nu se simt în siguranță în Israel - un spațiu de rezervă pentru o eventuală retragere. Să nu uităm simuozitatea inventivă a sionismului. O a doua „întoarcere acasă” (pentru ramura khazară) ar putea relansa - oricînd - proiectul „Israel în România”. Și piciorul pus acum, de la distanță, face posibilă o reluare a invaziei, prin înmulțirea miraculoasă a colonilor (explozie similară cu cea observabilă în vechile statistici). Nucleul poate fi mic, dacă prinde poziții oligarhice. „Reconstituirea” i-au înzestrat pe re-musafiri cu putere, pornind de la averea „redobîndită”, administrată nestingherit, astfel încît să se poată reveni la fructuoasa parazitare economică a băștinșilor, integrați în rețeaua mondială de spoliere. Ținînd însă cont de istoria noastră - mai veche - și a Palestinei - mai nouă - o astfel de creștere spectaculoasă a unei minorități (care mai avea, în 1990, cîteva mii de membri) este îngrijorătoare.

Dacă ne raportăm la recensămîntul din 2011, cînd au fost înregistrați 3.500 dr evrei, rezultă o sporire de peste 500% în cîțiva ani... Nici o țară normală nu ar face politică de implantare ascunsă a unei minorități etnice dovedit neasimilabile, care i-a adus și îi poate aduce mari probleme. Mai ales în numele „dreptului la întoarcere” - care i-a costat atît pe palestinieni.

Dacă nu era putred/ocult, procesul nu ar fi

fost ferit de ochi publici, fiecare țară suverană (ceea ce nu mai pare cazul nostru) puțind să-și definească categoriile informaționale de interes public, așa cum, evident, e cazul cînd e vorba de (re)colonizări. Cum totul a fost făcut în numele reparării suferințelor moldovenilor (numai despre asta s-a vorbit public!), s-ar putea crede că aceștia, delicați, nu suportă să le fie așiate cererile, ca să nu li se vadă numele/prenumele rusificate de-a lungul represivei stăpîniri muscălești....

La ce e bună, de fapt, obturarea numelor? Nu numai ca să nu putem urmări cazurile individuale, să nu putem „monitoriza” penetrarea unor dușmani ai românilor (ceea ce vom urmări în segmentele următoare). Nici numai ca să nu putem alcătui statistici - așa cum m-am chinuit eu să compun (vezi mai sus), prin baleierea exhaustivă a informațiilor personale. Ci ca să nu mai observăm/înțelegem nimic. Ne-informarea este și dezinformare, și sărăcire intelectuală. Oricine ar trebui să poată consulta aceste liste, extragînd din ele informații utile în abordarea unor aspecte care îl preocupă pe el, chiar dacă pentru alții nu prezintă interes.

Să spunem, de exemplu, că se întreabă cineva dacă nu i-a apucat cumva pe acești evrei redobînditori, după 2007, nu o nevoie practică, ci nostalgia pentru România, dorul de mediul în care au trăit, ei, părinții sau bunicii lor. În această ipoteză, apare însă ca foarte ciudat că Florianii au fost lăsați să otrăvească atmosfera înaintea acestei reveniri duioase. Ori intimidarea localnicilor e prioritară, ori interesele evreilor comuniști.

Pentru a limpezi dilema, se pot găsi sugestii și în simplul joc al numelor de pe aceste liste (raportate la cele din epoca de dinaintea plecării).

Cele mai frecvente 100 dintre prenumele solicitanților cetățeniei... nu au fost purtate niciodată de vreun evreu din România: Amir, Amit, Amnon, Anat, Assaff, Avira, Aviram, Aviva, Bar, Barak, Carmit, Chen, Dor, Doron, Dov, Dror, Efrat, Einat, Elad, Eliyahu, Eran, Eyal, Ido, Idoan, Igal, Ilan, Ilana, Inbar, Iris, Itamar, Itay, Hanan, Gal, Gilad, Guy, Hen, Keren, Liat, Lior, Liora, Lital, Mayan, Menachem, Mor, Naa-

ma, Nadav, Nir, Niv, Nisim, Noa, Noam, Nofar, Noga, Noy, Ofek, Ofir, Omer, Omri, Oren, Orit, Orna, Osnat, Oz, Pnina, Ran, Revital, Reuven, Rinat, Ran, Ronit, Rotem, Roy, Shlomit, Sivan, Shany, Sharon, Shoshana, Smadar, Tal, Tamar, Tom, Tomer, Tov, Tova, Uri, Yaron, Vered, Yael, Yaniv, Yashmin, Yehuda, Yehudith, Yoav, Yotam, Yuval, Zahava, Zeev, Zion, Zvi....

Înțelegem de ce s-a stins moda „botezării” unor evrei cu: Alexandru, Ana, Andrei, Aurel, Constantin, Corneliu, Dinu, Doru, Dumitru, Elena, George, Grigore, Horia, Ileana, Ilie, Ioana, Ionel, Mihail, Mircea, Nicolae, Petre, Radu, Rodica, Sandu, Ștefan, Tudor, Vasile, Viorica etc.

Putem explica și de ce nu s-a mai recurs nici la gama neutră (de asimilare sau camuflaj), suta celor mai frecvente (la noi) fiind: Adalbert, Adrian, Adolf, Albert, Aladar, Alfred, Ana, Anton, Arnold, Athur, Bella, Benjamin, Bernard, Bertha, Bella, Betti, Bruno, Carol, Cecilia, Clara, Dan, Desideriu, Dora, Ecaterina, Eduard, Edmund, Elena, Eliza, Ely, Emil, Erich, Ernest, Erwin, Eugen, Eva, Frieda, Francisc, Friederich, Gabriel, Ghizela, Gustav, Hana, Harry, Herman, Heinrich, Hilda, Irina, Iulius, Jean, Jacques, Ladislau, Leon, Leopold, Lisa, Liuba, Liviu, Louis, Luiza, Ludovic, Margareta, Maria, Marcel, Martin, Matilda, Max, Nora, Norbert, Michel, Mina, Natalia, Olga, Oscar, Otto, Pavel, Paul(a), Raul, Roza(lia), Robert, Rudolf, Sabina, Sergiu, Sigfried, Sigmund, Silvia, Simion, Sofia, Sorin, Susana, Teodor, Tereza, Tiberiu, Tony, Toivie, Vera, Vladimir, Victor, Villy, Virgil, Zoltan, Wilhelm.

Dar ne întrebăm, cel puțin la nepoții evreilor

ce trăiesc acum între ei, și... tînjesc după România (deci, după trecut...) cum de au ieșit aproape complet din uz cele mai curente 100 de prenume: Abraham, Aizic, Arie, Aron, Avram, Baruch, Bercu, Blima, Bruha, Chaia, Copel, Debora, Edith, Elias, Estera, Etty, Feiga, Fani, Fișel, Frima, Froim, Gherșin, Ghilla, Golda, Haia, Haim, Hava, Hascal, Herș, Hillel, Hună, Iacob, Iancu, Ida, Idel, Isac, Ițic, Ioina, Iosif, Iosub, Isidor, Israel, Izu, Kalman, Lazăr, Lea, Leib, Leizer, Levi, Lupu, Maier, Malca, Marcu, Mauriciu, Meer, Mendel, Mirel, Miriam, Moise, Moritz, Moses, Moscu, Nahman, Naftuli, Nathan, Nushim, Oisie, Osias, Pepi, Perl, Perla, Pesa, Pincu, Rahmil, Rașela, Rebeca, Rișka, Riven, Rona, Rubin, Ruhla, Ruth, Samuel, Samson, Samuel, Sarah, Saul, Seindla, Solomon, Sulim, Sura, Șloim, Șmil, Ștrul, Șulim, Tauba, Tipra, Tobias, Țirla, Zalman...

Dar să spunem că ne lovim de o manifestare a fenomenului părăsirii prenumelor tradiționale, care a atins generațiile modernizate intensiv, inclusiv la noi, cu circumstanțe speciale într-un loc în care se pornește de la zero... în numele revenirii la origini, cu o populație strînsă din toată lumea.

Cum să ne explicăm însă frecvența slabă a numelor de familie a evreilor din România pe aceste liste, din care cele mai populare 100 (cu variații) erau: Abramovici, Abra(ha)m, Adler, Aizic(ovici), Aron(ovici), Avram(ovici), Averbuch, Bercovici, Berg(er/man), Bernstein, Blum(er/enfeld), Braun(stein), Calman(ovici), Ciobotaru, Cogan, Cohn, Cohen, Cojocar, Croitoru, David(escu/ovici/sohn), Deutsch, Diamant, Edelstein, Elias, Faibș, Farkas, Feld(man/stein), Finkelstein, Fisch(er/ler/man), Fogel, Fried(man), Fuchs, Gall, Gluck(man), Gold(man/ner), Goldberg(her), Golden(berg), Gold(en)stein, Grim(n)berg, Grun(berg/feld), Gropper, Gross(man), Gutt(man), Haim(ovici), Heller, Herman, Herș(ovici), Hertz(anu), Hirsch, Horovitz, Iacob(ovici), Iancu(ovici), Isac/k, Ițicovici, Kahan(e/a), Katz, Kaufman, Klein, K(i)ovacs(i), Lazar(ovici), Leib(ovici), Lerner, Levi(y), Lupu, Maier, Marcu(ovici), Me(a)ndel,

Mendel(sohn/ovici/ovitz), Meir(ovici), Mihail(ovici), Moise(scu), Moscovici(tz), Mozes, Nadler, Neumann, (H)Orenstein, Rabinovici(tz), Rapaport, Reich(man), Roi(t)man(n), Ros(z)en(m)(berg), Rosen(baum/feld/thal), Ros(z)en(t)(z)weig, Rubin(stein), Scha(e)cter, Schapira, Schneider, Schor, Schwartz, Segal, Singher, Solomon, Steinberg, Stern(berg), Șmil(ovici), Wolf, Wein(berg(er)/traub), Weiss(z)(man/n), Zilber(man), Zissu...

Înțelegem că o parte din nume s-au pierdut prin căsătorie cu evrei veniți din toată lumea, dar cum au dipărut urmașii pe linie bărbătească? Ce i-a putut determina pe evreii din România să se dezbrace de povara numelor lor, o dată ajunși în Israel (și cum au făcut asta)? Dreptul fiecăruia să-și adapteze numele la context sau să preia la căsătorie numele soților și soțiilor? Dar noi cum să mai intuim, după ce au dispărut datele de stare civilă ale nepoților atrași spre România de extinderile legilor „reincetățenirii”, de la cine moștenesc cetățenia abandonată valul de: acheri, adari, adori, adlari, agassi, aharoni, almogi, almori, aloni, am(n)bari, amiri, amichai, amiți, ambari, amitouri, anavi, angeli, anisi, antmani, antoniri, aradi, arbeli, arbivi, arvasi, asaeli, as(a)efi, asheri, ashouri, aviadi, avidani, avido(a)ri, avirami, avissari, aviazi, avivi, azieli, asulini, azoulai etc.etc - nume net majoritare printre pretendenții la cetățenie?

Baleind listele de nume, nu pare că ar fi vorba de o nostalgie pentru origini, la niște nepoți ce au probabil ceilalți bunici... de cu totul alte proveniențe (dacă nu cumva e vorba de potlogării - pe care le putem suspecta, din moment ce operația e acoperită și efectuată de administrația postdecembristă)... Nu avem de ce să credem că a izbucnit în Israel dragostea și loialitatea față de românism.

Vom vedea, în segmentele următoare, că avem serioase motive să prezumăm altceva.

- VA URMA -

Supraviețuitorii Holocaustului nazist către Agenția Europeană a Medicamentului:

Opriti Holocaustul Covid!

„Dacă în urmă cu 80 de ani evreii erau demonizați ca răspânditori de boli infecțioase, astăzi cei nevaccinați sunt acuzați de răspândirea virusului”

Înainte aprobării anticipate a vaccinului anti-COVID în Europa, supraviețuitorii Holocaustului și urmașii acestora au trimis o scrisoare Agenției Europene pentru Medicamente (EMA), cerând oprirea programului de vaccinare anticovid. Supraviețuitorii acuză autoritățile de reglementare medicală că nu au informat populația cu privire la pericolele vaccinurilor, încălcând astfel Codul de la Nürnberg, numind programul de vaccinare un „al doilea holocaust”, potrivit *Doctors for Covid Ethics*. Iată o parte din scrisoarea adresată Agenției Europene pentru Medicamente:

„Doamnelor și domnilor,

Noi, supraviețuitorii atrocităților comise împotriva umanității în timpul celei de-a doua conflagrații mondiale, al Doilea Război Mondial, ne simțim obligați să ne urmăm conștiința și să scriem această scrisoare. Este evident pentru noi că un alt holocaust de o mai mare amploare are loc în fața noastră, sub ochii noștri.

Majoritatea populației lumii nu realizează încă ceea ce se întâmplă, deoarece magnitudinea unei crime organizate ca aceasta este dincolo de sfera lor de experiență. Noi, cu toate acestea, știm. Ne amintim numele Josef Mengele. Unii dintre noi au cunoștințe personale, amintiri personale. Experimentăm un dejă vu atât de îngrozitor încât ne ridicăm pentru a ne proteja bieții noștri semeni. Inocenții amenințați includ acum copii și chiar sugari.

În doar patru luni, vaccinurile COVID-19 au ucis mai mulți oameni decât toate vaccinurile disponibile combinate de la mijlocul anului 1997 până la sfârșitul anului 2013 - o perioadă de 15,5 ani. Și persoanele cele mai afectate au vârste

cuprinse între 18 și 64 de ani - grupa care nu se afla în statisticile Covid.

Vă solicităm să opriți imediat acest experiment medical nelegiuit asupra omenirii. Ceea ce numiți „vaccinare” împotriva SARS-Cov-2 este, de fapt, o imixtiune blasfemică în legile naturii. Niciodată până acum nu s-a mai realizat imunizarea întregii planete prin livrarea de un ARNm sintetic în corpul uman. Este un experiment medical la care Codul de la Nürnberg trebuie să fie aplicat. Cele 10 principii etice din acest document reprezintă un fundament, un cod de etică medicală care a fost formulat în timpul procesului medicilor de la Nürnberg pentru a asigura că ființele umane nu vor mai fi niciodată supuse la experimente medicale involuntare & proceduri.

Principiul 1 din Codexul de la Nürnberg:

«(a) „Consimțământul voluntar al subiectului uman este absolut esențial. Acest lucru înseamnă că persoana implicată ar trebui să aibă capacitatea legală de a-și da consimțământul;

ar trebui să se afle într-o situație în care să poată exercita o putere de alegere liberă, fără a fi supusă la intervenția oricărui element de forță, fraudă, înșelăciune, constrângere, depășire sau altă formă ulterioară de constrângere sau coerciție; și ar trebui să aibă suficiente cunoștințe și înțelegere a elementelor subiectului în cauză, astfel încât să îi permită să ia o decizie înțelegătoare și luminată.

(b) Acest din urmă element necesită ca înainte de acceptarea unei decizii pozitive de către subiectul experimental, trebuie să i se aducă la cunoștință: natura, durata și scopul experimentului; metoda și mijloacele prin care urmează să fie efectuat; toate inconvenientele și pericolele la care se poate aștepta în mod rezonabil; și efectele asupra sănătății sau asupra persoanei, care ar putea rezulta din participarea sa la experiment.

(c) Obligația și responsabilitatea de a confirma calitatea consimțământului revine fiecărei persoane care inițiază, conduce sau se implică în experiment. Este o responsabilitate personală de îndatorire și responsabilitate care

Doctors for COVID Ethics

26/08/2021

Letter

Holocaust Survivors Write to the European Medicines Agency

We For Humanity

We are an international association of lawyers, doctors, scientists, journalists as well as representatives of other professions.

nu poate fi delegată unei alte persoane în mod nepedepsit» [...].

Nu se pune problema unei decizii libere. Mass-media răspândește teamă și panică și folosește regula propagandei lui Goebbels repetând neadevărurile până când sunt crezute. De câteva săptămâni cer ostracizarea celor nevaccinați. Dacă în urmă cu 80 de ani evreii au fost demonizați ca răspânditori de boli infecțioase, astăzi cei nevaccinați sunt cei care sunt acuzați de răspândirea virusului. Integritatea fizică, libertatea de a călători, libertatea de a munci, toată coexistența a fost luată de la oameni

pentru a forța vaccinarea asupra lor. Copiii sunt ademeniți să se vaccineze împotriva voinței părinților lor.

Prin definiție, nu a existat niciodată un consimțământ informat. Între timp, mii de efecte secundare înregistrate în numeroase baze de date sunt înregistrate. În timp ce așa-numitele numere de cazuri sunt transmise la intervale de 30 de minute de către toate mass-media, nu există nici o mențiune a efectelor secundare adverse grave” [...].

Sursă: doctors4covidethics.org, via activenews.ro

CERTITUDINEA
Cultura, identitate, afecțiune
Credința este o putere
Credința este o putere

EDITOR: ART VERBA
Cont la Banca Transilvania, București:

RO56BTRLRONCRT0014531603

REDACȚIA:
Bd. General Gheorghe Magheru
28-30, București
Tel.: 021.317.92.25

www.certitudinea.ro
www.certitudinea.com
contact@certitudinea.ro

DIRECTOR EDITORIAL:
Miron Manega
miron.manega@certitudinea.ro
ispravnic@certitudinea.com

ART DIRECTOR:
Florin Mănescu

COORDONATOR VÂNZĂRI:
Dan Ungureanu
dan.ungureanu@certitudinea.ro
Tel.: 0721 877 061

TIPĂRIT LA:
TIPOART IDEA STUDIO
Str. Fabrica de glucoză nr. 21

ISSN 2559 - 6918

ISSN-L 2559 - 6918